

Še vrtinči veter pepel in pesek
 razpadlega prebivališča v prah cvetov.
 Le na morju, v katerega so padle zvezde,
 ki smo jih nekoč vžgali v nebo,
 še tava čoln in išče modro deželo
 sanj. Hrepenenje s svojimi utrujenimi
 skrčeni rokami še drži vesla.
 Vihar se je polegel. Jadro je omagalo.

* * *

Nelly Sachs

Od mrtvih vstale
 so puščave
 z ostrim sluhom letni milijoni
 po pesku hlepeči glavarji
 zemlje —

Spomin v podobi oblaka —

Čakajoč v zoglenelem angelu noč
 stoji
 nekdo
 v vpregi časa
 odprtih žil
 krvavi napoji
 za brezdanjo globino
 »beseda«
 nova stvaritev
 govorečih zvezd —

POLDAN

Peter Huchel

Srpi,
 Ki jih je klepalo vroče sonce,
 Srpi iz bron, srpi
 Z golim rezilom kresilnega kamna,
 Srpi boe in srpi
 Iz groba Tija.
 Poldne jih
 Je vrglo
 Ravno čez vodo.
 Spolzeli so
 Z rezljivo ostrino
 V cev.
 Nobena bilka ni padla.

VARŠAVSKA SPOMINSKA PLOŠČA

I

Bliski
 Razrušenega poletja
 So pustili pepel na drevju.
 V brazgotini zidu
 Se pojavijo mrličji.
 Bose noge zmrzujejo
 V rosi vrtnic.

II

O sveta kri,
 Gorela je
 V vseh žilah mesta.
 Nasip
 Ranjenega mesa
 So bila usta.
 Ob molčanju
 Za zobmi
 Se je zlomilo železo.

Johannes Poethen

* * *

DIHAJ otrok dihaj
 peremo peruti čisto
 Motor odreže tvoje lase
 lasje so pretežki
 Motor zlomi tvoje noge
 noge te ne držijo
 Motor raztrga tvojo kožo
 ujet si v kožo
 Leti otrok leti
 Čiste so peruti čiste.

PREDEN si prišel ti je bil moj dan zamrežen
 nobena ptica ni preletela takšne suše
 noben odločilen oblak.

Se je med peskom dvignila hiša?
 bila je brez stopnic brez vrat z žičnimi okni.

Visoko v stolpu na katerem bedi trohnoba
 sem jedel prah iz raševnate ure
 še preklet od črepinj preden si prišel ti.